istā q̄ creata est. Et sic inter iusticiā iusti-
ficantē: q̄ tu deꝰ noster es: ⁊ iusticiā que
iustificatōe nostra facta est. Nā ⁊ nos su
mꝰ dicti iusticia dei pr̄is ī te filio eiꝰ dn̄o
nr̄o. testāte ap̄lo ⁊ dicēte. Quia p̄or oīm
creata est q̄dā sapiētia: mēs rōnalis ⁊ in
tellectualis: caste. s. ciuitatꝭ tue mr̄is nr̄e
q̄ sursū est ⁊ libera est ⁊ eterna ī cel. Qui
bus celis? Nisi q̄ te laudāt celi celorum
Qꝛ h̄ est celū celi dn̄o. Et si n̄ inuenimꝰ
tp̄s ante illā q̄ creaturā tp̄is antecedit:
qꝛ prior oīm creata est: ante illā tn̄ es tu
deꝰ eternꝰ creator oīm: a q̄ est ipiꝰ creatu
re eternitas. a q̄ facta sūpsit exordiū: q̄/
uis nō tp̄is: qꝛ nondū erat tempꝰ ipius:
tn̄ ꝯditionis sue: vnde ita est abs te dn̄o
deo nr̄o. vt aliud sit plane q̄ꝫ tu: licet nec
ante illā nec ī illā inueniamꝰ tp̄s. Est em̄
idonea faciē tuā semp̄ videre: nec vspiaꝫ
deflectiꝛ ab ea. q̄ fit vt nulla mutatōe va
rieꝛ. Inest tn̄ ipsi mutabilitas q̄ tenebre
sceret ⁊ frigesceret. nisi amore grandi co-
herēs tibi tanq̄ꝫ sup̄ meridiē luceꝛ ⁊ fer
ueret ex te. Deniq̄ꝫ tā casto amore cohe-
ret tibi deo vero ⁊ vere eterno: vt q̄ꝫuis
tibi nō sit coeterna. p̄ nulliꝰ tn̄ tp̄is vari
etates ⁊ vicissitudines a te resoluaꝛ ⁊ de
fluat: sꝫ in tui soliꝰ verissima ꝯtemplatio
ne reqescat. Qm̄ tu deꝰ diligēti te q̄ꝫtum
p̄cipis ostēdis te: ⁊ sufficit ei. Vn̄ nō de
clinat a te nec a se. sꝫ semp̄ in eodeꝫ statu
manet: te indesinēter vidēdo: te indeficiē
ter amādo: veꝝ lumē ⁊ castū amoreꝫ. O
beata ista ⁊ sublimis creatura creatura-
rū. maxīe beata inherēdo semp̄ beatitu-
dini tue. felix ⁊ nimium felix te sempiter
no īhabitatore atq̄ꝫ illustratore suo. Nc
inuenio q̄d licētiꝰ appellādū existimemꝰ
celū celi dn̄o q̄ꝫ domū tuā cōtemplantē
delectatōeꝫ tuā sine defectu ⁊ absq̄ꝫ affe
ctu egrediēdi ī aliud mentē puram ꝯcor
dissime vnā: stabilimētū pacꝭ beatoꝝ spi
rituū: in celestibꝫ sūt ista celestia. Vn̄ ītel
ligat aīa cuiꝰ p̄egrinatio longinq̄ facta ē
si iā sit ibi. si iā facte sint ei lacrime sue pa
nes sui: si iā petat vnā: ⁊ hāc reqrat vt in
habitet ī domo tua p̄ oēs dies vite sue.
Et q̄ vita eiꝰ nisi tu? Et qui dies sui nisi
eternitas tua? Sicut anni tui q̄ nō defi-
ciēt. Hic ḡ ītelligat aīa q̄ p̄t q̄ꝫ lōge sup̄

oīa tp̄a sis eternꝰ: qn̄ domꝰ tua q̄ p̄egri-
nata nō est. q̄ꝫuis tibi nō sit coeterna. in-
desinēteꝛ tn̄ ⁊ indeficiēter coherēdo tibi
nullā tp̄is patiꝛ varietatē. teq̄ꝫ semp̄ p̄se
uerātissima castitate hauriēs mutabili-
tatē suā nusq̄ꝫ ⁊ nunq̄ꝫ exierit ex te sibi p̄
sente. ad quē toto affectu se tenēs nō ha-
bens futuꝝ q̄d expectet. nec in p̄teritum
transiēs q̄d meminerit. per nullas vices
variaꝛ. ⁊ in nulla tp̄a extendiꝛ.

Hic orat hō vt ipsa quoq̄ꝫ domꝰ dei
oret p̄ eo. Capitulū XIX.

O Domus dei lu

minosa ⁊ speciosa dilexi decorē
tuū: ⁊ locū habitatōis gl'ie dn̄i
dei mei possessoris ⁊ fabricatoris tui. ti-
bi suspiret p̄egrinatio mea. nocte ac die
tibi īhiet cor meū. tibi intēdat mēs mea.
ad societatē b̄titudinis tue p̄uenire desi
derat aīa mea. dico ei q̄ fecit te: vt possi-
deat me ī te: quia ipe fecit me ⁊ te. īmo tu
dic: tu roga eū. vt dignū me faciat p̄tici-
patione glorie tue. Sanctā em̄ societa-
tem tuā ⁊ mirabilē pulcritudinē tuā nō
per meritū requiro: sed p̄ sanguinē eius
quo redemptꝰ sum adipisci nō despero.
tantū adiuuent me merita tua: subueni-
ant prauitati mee sancte ⁊ purissime ora
tiones tue: que inefficaces apud deū nul
latenus esse possunt. Erraui fateor sicut
ouis perdita: ⁊ incolatꝰ meus p̄longatꝰ
est: atq̄ꝫ p̄cul p̄iectus sum a facie domini
dei mei in hāc exilij cecitatē. Vbi expul
sus a paradisi gaudijs deploro quotidie
mecū sup̄ miserias captiuitatis mee: lu-
gubre carmē ingentesq̄ꝫ lamentationes.
cum recordor tui mater iherusalē: dum
stant pedes mei ī atrijs tuis: sancta ⁊ de
cora syon: nec dum interiora tua conspi
cere in p̄patulo valens: sed in humeris
pastoris mei structoris tui spero me re-
portari tibi. vt tripudiē tecū illo inenar
rabili gaudio. quo letanꝛ illi q̄ tecū sunt
corā ipso deo ⁊ saluatore nostro: qui dis-
soluit inimicicias in carne sua. ⁊ pacifi-
cauit om̄ia q̄ in celis sunt ⁊ q̄ in terra san
guine suo. Ipe em̄ est pax nostra. q̄ fecit
vtraq̄ꝫ vnū. Qui duos ex aduerso veniē
tes parietes ꝯiungēs in se beatitudinis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0024
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG